

363(8)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 15 Δεκεμβρίου

Ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλάχιστου ἐν Ἱερεῦσι

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἐφημερίου τοῦ ἐνταῦθα ἐνοριακοῦ ναοῦ
Ὁσίου Μελετίου.

— Ω —

Τὸ Σάββατον ἐγένετο διὰ τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ὁ
ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον, ὥστε Κύριος ἐστὶν ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου.

(Μάρκος Κεφ. 28)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΚΑΐΤΑΤΖΗ
Ὁδὸς Σατωβριάνδου 4.
1929

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλι-
νίκου, Φιλήμονος Ἀπολλωνίου καὶ Ἀρριανοῦ,
καὶ τῶν τεσσάρων Πρεσβυτέρων, τῶν συναθλη-
σάντων αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρω-
πίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σει-
σμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φι-
λάνθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἐσεισας, ἀλλ' ἔστησας σὺθις τὴν γῆν Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλεόν.

Ταῖς τῶν σὼν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐ-
λέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ἀπολ. τῶν Μαρτύρων. Ἦχος Δ'. Οἱ Μάρτυρές σου

Κύριε. Κοντάκιον Ἦχος Δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας σου
νελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἀνευφη-
μοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓ. ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΛΔΥΡΙΚΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 15 Δεκεμβρίου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἔσπερινῳ τὸ κύριε ἐκκέκραξα, καὶ
τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν στίχ. 6 καὶ ψάλλομεν
προσόμοια. Ἦχος. πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύμα-
τος. Ἐν ἀνομίαις παρατηρήσεις.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ Εὐδανθίας καρ-
πός, τῷ Θεῷ προσενήνεκται ἀτελεῖ ἐν σώματι
Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ καὶ μάρτυς φρικταῖς
ἀσκήσεσι, διὸ στεφάνοις διπλοῖς κατέστεψε, τοῦ-
τον ὁ Κύριος, εὖ σοι δοῦλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν,
δεῦρο συγκοινώσῃ μοι τῆς βασιλείας μου.

Ὅντως Ἀποστόλων γέγονας, ὥσπερ τῷ χρόνῳ
ἐγγὺς οὕτω μάκαρ ἐν βίῳ τε, καὶ τῇ πίστει
ἴσμοιος τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λό-
γοις καταστεψάμενος, καὶ εὐσεβείας στύλος γενό-
μενος, ὃ σοὶ κραγάζομεν, χαίροις Ἐλευθέριε καὶ
νῦν ἡμᾶς, ἔδρασον πρεσβείαις σου ἐπὶ τῷ φόβῳ
Χριστοῦ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας,

Ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας
τῷ ναῷ τῷ Χριστῷ καλλιέργημα, σεαυτὸν προσ-
ήγαγες, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, φρικτοῖς βασά-

νοις ἀθλήσας ἔνδοξε, καὶ νῦν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ
παρίστασαι, τοὺς δεομένους σου πάσης περιστά-
σεως ἐλευθερῶν· καὶ γὰρ ἐλευθέριον κληροῖν
ἐπλούτησας.

Ἔτερα προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος θεοῦ γεγένη-
σαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε·
ἐνθεν χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς οὐ
γεγονώς, καὶ ποδογέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ
μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέρον-
τος καὶ ἀπάθειαν βλήσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευ-
θέριε.

Σώματος ἡλόγησας, αἰκίζομένου ταῖς μάστιξι
καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσή-
λωσας, ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραιότατῳ κάλει
τοῦ θεοῦ ἐραστοῦ· οὐ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθῃς ἔρωτι,
Μαρτύρων ἐγκαλώπισμα, Ἀρχιερέων Ἀγλάισμα,
ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα,
ἢ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, δεικνύ-
σαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμ-
ματος σοφέ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφατίζεται· μεθ'
ἧς σὲ ἰκευτεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν
Σωτῆρα καὶ Κύριον ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα ἡχος πλάγ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ ἀθλοφόρων

κλέος δογμάτων ἀληθείας, καὶ Ἐκκλησίας προσ-
τάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεω-
στικῶς εὐφημήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ τῆς
Ἡπείρου ποιμὴν, καὶ ἄδυτος φωστήρ· καὶ κρά-
τος καὶ στερέωμα. Χαίροις Χριστὸν ὃν ἡγάπη-
σας καὶ τὰ τῶν τυράννων φόβητρα, μυκτηρίσας
ὡς παίγνια. Χαίροις αἰκίζομένου ποικίλως ἐν βα-
σάνοις, τοῦ σοῦ μὴ φεισάμενος σώματος, ὡς ἀλ-
λοτρίου. Διδὸν παμμάκαρ βοῶμεν σοι, ὡς ἔχων
παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως
πρόσθηθι, τῶν πιστῶς ἐπιτελούντων τὴν σεβά-
σμιον καὶ πανένδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Προεόρτιον ὁ αὐτὸς ἡχος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἐμ-
βρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτινι δὲ ὑποδέχου, τὸν
τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς
τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυ-
ρεῖται θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος,
χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ
προσάξατε· ὅτι ὦφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μη-
τρός, ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς ἡ Μήτηρ
προσεκύνησε, καὶ προσεφθέξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις
αὐτῆς. Πῶς ἀνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μου ἐνεφύης,
ὁ λυτρωτῆς μου καὶ ὁ Θεός.

Τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα Παροιμιῶν
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία

Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν· καὶ θνητὸς ὡς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύσεθε, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγύζουσιν αὐτήν. Πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧν τέκνα σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μοι, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γινώσκω καὶ αἶνεσιν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργοί, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολὶδὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινώσκιν. Διδά-

σκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πληροθῆσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξωλεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπιστάνται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειωτῆς εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δικαίος, ἔλιπε μετὰ μελόν· πρόχειρος δὲ γίνεσθαι καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοτε ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγίς πολίταις, αἰσθητοὶς δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίασμα. Ἐνεθλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐν-

δεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, εὖ τὸ πολυχρόνιον, εὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, εἶος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεβασμὸς ἐπιθυμία μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δοῖοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λιτὴν Ἦχος Α΄.

Εξ ἐλευθερίας ἀληθῶς τῆς ἄνω γενόμενος Ἱερουσαλήμ θεόφρων, ἐκεῖθεν πρακτικῶς ἐπλούτησας οὖν τῇ κλήσει καὶ τρόπον ἐλεύθερον. Ταύτης οὖν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Ὁ αὐτὸς

Ω τῶν φρικτῶν καὶ νεανικῶν σου ἀγώνων,

Ἐλευθέριε αἰοίδιμε. Σὺ γὰρ ἐπὶ κραββάτου ἦν· θρακωμένου απλωθεὶς καὶ ἰχθύος δίκην ἐν τήγανῳ βληθεὶς, καὶ πάλιν ἐν χαλκῇ κατακλυσθεὶς καμίνῳ, τοῦ παμφλάζοντος κάτωθεν πυρός, εὐψυχωτάτῳ λογισμῷ ὑπήνεγκας τὴν παμφάγον δύναμιν. Ὅθεν τοῦ Θεοῦ σε δοξάζοντος, δι' ὅν ταῦτα ἔπασχες, ἀβλαβὴς ἐν ἅπασιν, ὡς οἱ πάλαι παῖδες διέμεινας. Ἐνήργει γὰρ ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐν σοί, καὶ διὰ σοῦ τὰ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ἦχος Πλ. Β΄.

Ἱεραρχίας κανῶν καὶ ἀθλήσεως τύπος τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πράξεις καὶ λόγοις Ἀποστολικῶς ἐποίμανας, ἱεουργήσας ἀόκνως τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. Συλληφθεὶς δὲ τοῖς μαιφόνοις, ἐν αὐτῷ τῷ διδάσκειν, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, χρηστομιμήτως ἡκολούθεις, οὐκ ἐρίζων οὐδὲ κραυγάζων, εὐχόμενος δὲ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ λαβεῖν ἐπίγνωσιν, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχ. πλ. β΄.

Φερονύμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τοὺς γὰρ δεσμοῖς ἀγνοίας πεπεδημένοις, καὶ σκότῳ πλάνης τῆς εἰδωλομανίας ἀφρόνως προσανέχοντας, συμπαθεῖς γνώμης ἐλευθερίας

ἡξίους. Διὸ καὶ ταῖς προσευχαῖς, τὸν στρατηλάτην Φύληκα, καὶ τὸν Ἐπαρχὸν Κορέμωνα, τὸν τοῦ δεινοῦ χαλκουργήματος, ἐφευρετήν, σὺν μυρίοις ὄσοις, τῶν βρόχων ἐξαρπάσας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, συνάθλοισι καὶ Μάρτυρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἀπάντων, καὶ νῦν ἡμῖν δώρησαι, πρεσβεῖαις σου, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτιν· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται. μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐα, κράζοντες. Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶνται τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον ἡχος πλ. α'. Χαίρεις ἀσκητικῶν

Δεῦτε πνευματικῶν ἀδελφοί, ἐπαπολαύσω μεν χαρίτων ἐτήσιον, τὴν μνήμην Ἐλευθερίου, ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τοῦ λαμπροῦ ποιμένος, καὶ μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἀπαστρέπτει ὡς ἡλός, Ἱεραρχία, καὶ ἀτλήτει κοσμούμενος, ζόφον ἅπαντα, τῶν πικθῶν καὶ τῶν θλίψεων, πάντας ἐπισκεπτόμενος, ἐλαύνει ἐκείστοτε, καὶ ταῖς κυούσαις ρωσιτώνην, ἐπὶ τὸ τίκτειν χαρίζεται.

Χριστοῦ ὢν θεράπων, τοῦ τὰ ἐνδοξα ποιοῦντος καὶ τὰ ἐξαίτια.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίρεις Αὐλωνιτῶν ὁ ποιμήν, ὁ κατὰ Παῦλον διαπρέψας τοῖς τρόποις σου, καὶ πάσῃ τῇ ὑψηλῇ μέγας φωστήρ ἐκ δυσμῶν, νοητῶς ἐκλάμψας Ἐλευθέριε· Χριστοῦ γὰρ τῷ ἔρωτι, σὺ τρωθεὶς διὰ πίστεως, τοῖς μὲν εἰδώλεις, νεῖμαι σέβας ἐλκόμενος, οὐ κατέπτηξας τὰ ὀρώμενα δεινὰ, ὑπτιος δὲ ἀπλούμενος ἀνθρώπων εἰς κράββατον, καὶ ἐν τηγάνῳ δὲ αὐθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτούμενος, τρυφᾷς ἐλογίζου, καὶ τὸ πῦρ, καὶ τὰς στρεβλώσεις καὶ πᾶσαν βάσανον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡς κέδρος.

Οντως ὁ θαυμασιῶν Θεός. ἐθαυμαστώθη καὶ ἐν σοὶ Ἐλευθέριε. Ὁ Φύλαξ θηρὸς γὰρ δίκην ἀποσταλὴς ἐπὶ σέ, σοὶ προσβλέψας μόνον πρὸ σοῦ γέγονε· φρικτὸν δὲ ὁ Ἐπαρχος, τῷ τυράνῳ μηχανήμα, ὑποθέμενος αἴφνης ὥφθης σὺν θήραμα, καὶ τὸν κλίβανον αἰσίων ἀνεβόη σοι. Ἄγιε, σοὶ ἐνίσχυσον, καμὲ ὡς τὸν Φίληκα· ἵνα φλογὸς τῆς προσκαίρου, καταφρονήσας ὁ δειλῆς, τὸ πῦρ τῆς γέννης ὑπεκφύγῃ σαῖς πρεσβεῖαις ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταναστὰς θεῖα δυνάμει,

τὴν τῶν ζώων ἀγριότητα ἐπιθεύσας τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν εἰς ὕψος τῶν οὐρανῶν, μετὰ τῶν Ἀγγέλων συνδιαιτῶμενος, καταπράυνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὸν θυμὸν τῆς θείας δικαιοσύνης· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν καὶ πῶς ἐκφεξώμεθα, τὴν ἔνδικον μισοθαποδοσίαν τῆς παραβάσεως! γενοῦ μεσίτης πρὸς Θεόν, ἵλεσον ἡμῖν παρεχόμενος, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, καὶ σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τοὺς ἀπανταχοῦ τελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν κατὰ τὸν σεπτὸν σου Ναὸν ἐξαιρέτως δοξολογοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ἡχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γεννησάι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Τὸν νῦν ἀπολύεις, τὸν τρισ. καὶ τὸ Ἀπολ. Ἦχ. πλ. α'.

Ιερέων ποδήρει κατακοσμεύμενος καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ Μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σαταῶν, διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων,

ὕπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἀθλήσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου

Σὲ τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἐξάψαλμος τὸ Θεὸς Κύριος. Καθίσματα Ἦχος Δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Σὲ τὸν Σωτῆρα ὀλίκως ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σοῦ ταυθέντα τοὺς τυραννοῦντας ἠνεγκας στερρὲ καρτερῶς, πλάνην τὴν καχέσπερον, νουνεχῶς ἀποκλείνας. Ὅθεν Ἐλευθέριε, καὶ αὐτοὺς σὲ δοξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἀξίως καὶ ἐν γῇ, διὸ καὶ σκέπεις τοὺς σὲ ἐορτάζοντας.

Δόξα τῷ αὐτό. Καὶ νῦν Προεόρ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε τὴν προπομπὴν τῆς μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι οὖν ταῖς Ἀγγέλοις, σὸν ἡμῖν οἱ Ποιμένες ἐρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννησάι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σῶζοντα κόσμου φθορᾶς.

Β'. Στιχολ. Ἦχ. Α'. Τὸν τάφον σου

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν, τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς ἴσχυσεν ἡ σὰρξ ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη, ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, οὐ στερρέ, ὅστις ἄσιτος, Ἐλευθέρει ἰσχύϊ λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατεμεγεθεῖν τῶν δρυμιτάτιων θασάνων, διδὼν σὲ δοξάζωμεν.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Προεόρτ.

Θ κλίνας οὐρανούς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προσέρχεται σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ἐραθῆναι τε νήπιος, ὃ τὰ νήπια ζωωνῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· ταύτῃ χαίροντες νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὸν Πολυέλ. Κάθισ. Ἦχ. Γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν εὐφράνας, ἱερwsούνην, καὶ σὺ αἵματι τὴν Ἐκκλησίαν, ἔν γὰρ τῇ Ρώμῃ τὸ χρίσμα σοὶ δέδοται, καὶ τὸν σὸν αἷμα, ἐν ταύτῃ ἐξέχεας, Παύλου μέτοχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Προεόρτ.

Χαρὰς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα ὃ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὄντως τίκτεται,

ἐκ τῆς παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιάνθρωπος.

Εἶτα τὸ ἀντίφωνον τοῦ Δ'. Ἦχου. Προκείμενον. Δίκαιος ὥς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέρδος εἰ ἐν τῷ λιβάνῳ πληνθήσεται. Τὰ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θηραυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἀνθρώπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑτάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὐρὼν ἓνα πολυτίμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασε αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σιγήνῃ βλήθεισῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γείους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σπαρτὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἀφοροῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός.

ἐκεῖ ἔσται ὁ κλημὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
νόντων. Λέγει αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Συνήκατε
ταῦτα πάντα ; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς
μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπου οἰκοδεσπότη, ὃς τις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ
παλαιά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. Καὶ
ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν οὐ-
τοὺς ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτῶν.

Εἶτα ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με
ὁ Θεὸς κτλ. Ἰδιόμελ. Ἦχος Πλ. Β'.

Ἐξ ἐλευθερίας ἀληθῶς, τῆς ἀνω γενομένης
Ἱερουσαλὴμ θεόφρων, ἐκεῖθεν πρακτικῶς ἐπλού-
τησας, οὖν τῇ κλήσει καὶ τρόπον ἐλεύθερον,
ταύτην οὖν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς τὸν
Χριστὸν δυσώπει, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Κανὼν τοῦ Ἀγ. ὡδὴ α'. ἦχ. α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Παθὼν ἀμαυρότητι, δεδουλομένον, παιδραῖς
ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρω-
σον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω
ὡδαῖς.

Αθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς
Ἱερώτατε ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στο-

λήν, καὶ γέγονας φωνοειδής, διὰ τοῦ Πνεύ-
ματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῃ, νοὶ ἐκ
σαρκικῶ φρενύματος, ψυχῇ ἐμάνκρυνας, καὶ
τῶν θαυμάτων θαψιγῇ, χάριν ἐπλεούησας. Θεοτ.

Ὡς θρόνος περιμόρφος τὸν Κτίστην φέρεις,
ὡς ἔμφυχος θάλαμος καὶ τερπὴν Παλάτιον, τὸν
Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὑπερ ἡμεῖς Θεοχα-
ρίτωτε.

Καταβασία

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε Χριστὸς ἐξ οὐ-
ρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε.
Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ,
ὑμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόχσται.

Τοῦ Ἀγ. ὡδ. γ'.

ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος ἀλγυδόνας
φέρεις τοῦ σώματος, ἐγδυόμενος σοφέ, ταῖς ὁ-
δύναϊς καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον,
ζωὴν νῦν ἀπειλήσας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ
θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτὸν ἐπιρ-
ρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος,
πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ὡς ἱερεῖσιν ἱερώτατος καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρ-
τυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν,
ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ
παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Γάβδου δυ άμεως έβλάστησας, τόν Χριστόν,
έν ᾧ στήριζόμεθα· σέ γάρ έτύπου 'Ααρών, Ρά
βδος ποτέ βλαστήσασα, άγεώργητε 'Αγνή Πε-
ριστέρα 'Αειπάρθενε. Κατίβ.

Ἰῶ πρό τῶν αἰώνων, έκ Πατρὸς γεννηθέντα
άρρευσιως Ἰῶ καί ἐπ' εὐχάτῳ, έκ Παρθένου,
σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοηθώ-
μεν. Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ
Κύριε.

Αἴτησις. Κάθισμα Ἦχος Πλ. Β'.

Ελευθέρον τὸν νοῦν, έκ παθῶν κεκτημένος,
ἐγένεντο τῷ Θεῷ γνησιώτατος δοῦλος, καί πλά-
νῃν ἡλευθέρωσας, τοὺς καλοῦς σοι ποθήσαντα·
ἐναθλήσας δέ ὡς Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς. Ἐλευ-
θέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος πρεοβεύω· σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Προεόρτ. Τὸν Τάφον σου.

Αγάλλου ἡ Σιών. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ὁ
πάντων συνοχεὶς, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μη-
νύει τὴν ἄμετρον, έαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ
τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τί-
κνεται έκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φι-
λάθρωπος.

Ὡδὴ Δ'. τοῦ Ἁγίου. Ἐν πνεύματι Ἅγιε τοῦ Θεοῦ

Ὁ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα, πυρός,

οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὐτονον τῆς σῆς Ἱερομύ-
στα· ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας τοῖς
βυσσά·οις ἐνεγρύφας, ζήλω θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ναυάτων ζωηρρύτων, τὸ στόμασόν πλη-
οθέν, ποταμοὺς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱε-
ρομάρτυς θυθίζοντας ἀνομούντων ἐρεσχορίας,
καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπιγνωκῶτων Χρι-
στὸν τὸν Θεόν. (Δόξα)

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὲς Δημιουργὲς
ὅπῃ οὐ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητά, περι-
στερὰν καταπέμπει κομιζοῦσαν σοι, τροφὴν Ἀγ-
γέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἀθλῶν φαῖνοτάτων
λαμπρότην.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς
ὁ ἀθεόργητος μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, έκ σοῦ ὠράθη
Παρθένε Θεοκνήτωρ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀ-
ξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Καταβασία.

Ράβδος έκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ
αὐτῆς Χριστέ, έκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας·
ἐξ ὅρου ὁ αἰνετός, κατακλίει δασέος, ἤλθες
σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ αἰὶνός καὶ Θεός·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγ. Ὡδὴ Ε'. Τὴν εἰρήνην (Ἅγιε τοῦ Θεοῦ)

Δολίαις μηχανώμενας, οἰγὰν σε λαλιαῖς

Μάρτυς δ' ἐχθρὸς δ' παμπέννηρος, γέλως ἐφ' αἶ-
τῃ σοφίᾳ σου, δ' σοφιστὴς κακίας, κα' ἀσσοφ-
σμένος.

Εν ἄρματι αἰρόμενος τῶν θείων ἀρετῶν·
Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μορτυρίου κα'
κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμέ-
νον θράσος. Δόξα.

Ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα, παθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὁ-
σιε σαυτὸν καθωράϊσας, τῶν μαρτύρων ὡραι-
τησι, καὶ πρὸς ἐοῦτὸν μετέβης, στεφθεὶς λαμ-
πρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ξενίζει πᾶσαν ἔννοιαν τὸ θαῦμα σου Ἀγνή·
τίκτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τρο-
φέα τρέφεις γάλακτι, πείραν ἄνδρες μὴ γνοῦσα
αὐτὸς ὡς εἶδε μόνος.

Καταβασία

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς με-
γάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρε-
χόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς
φῶς οδηγηθέντες ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολο-
γοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Τοῦ Ἁγίου Ὡδὴ ΣΤ'. Τὸν Προφήτην (Ἁγίε
τοῦ Θεοῦ).

ⲙ ἐπίσημος κριτὸς τῶν θαυμάτων Χριστοῦ.

στοῦ ; ὁ ποιμὴν δ' λογικὴς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφή,
δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας οἰκείαις μέλεσιν.

Νυρῳθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν, ἀνανεύσεις Σοφέ,
ἐξενεύρισας ἐχθρόν. πολυμήχανον στερῶς, ἀσι-
διμε, Μαρτύρων, κλέος, ἱεροσύνης καιῶν. (Δέξα).

Πρὸς ἀσκήσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐ-
τομολῶν, κατεκοίμησας θυρῶν, τῶν ἀγρίων τὸς
ὄρμας, ἀκρίμνητον, τὴν πρὸς τὸν κτίστην, ἔχων
διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀγιάσματος σκηπὴν, δεδειγμένη Μαριάμ, μι-
ανθεῖσαν ἡδοναῖς. τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγία-
σον, καὶ θείας δόξης μέτοχον ποίησον.

Καταβασία.

Σπλάχινων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀνήμεσεν, ἐνά-
λιος θήρ, ὅλον ἐδέξατο τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοική-
σας ὁ Λόγος καὶ σὰρκα λαβὼν, διλήλυθε φυλά-
ξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέσση ρεύσεως,
τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπῆμαντον.

Αἴτησις. Σὺ γὰρ εἰ Βασιλεὺς. Τῆς Εἰρήνης.

Ως καλλονὴν τῶν ἱερέων δοσε, καὶ προτρο-
πὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ
αἰτοῦμεν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς πόθῳ
σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρό-
πων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Επειδὴ εὖσπλαχνε ζωοδότα, ὡς φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεός, τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· καὶ πανοθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω. Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθιγίασται, καὶ ἀνετέθησοι, ὡς Σαμουήλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, πρεσβύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 15 Δεκεμβρίου. Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου Στίχοι. Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνοτος φύσει. Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο, πλάνη, Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφινε φάρονα πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχοθεῖσα τῷ τοῦ Υἱοῦ νεκρῷ ξίφει τελειοῦται. Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ. Αὐτῇ ἑαυτὴν συγκεκομένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κορέμμων, ὁ Ἐπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ξίφει τελειοῦται. Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμω κόρου, ἕως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ δύο Δῆμιοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ξίφει τελειοῦνται. Στίχ. Θεὸν

σὲ γνόντας Δημίους δύο Σῶτερ. Ἄλλοι κατακτείνουσι δῆμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλησις τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Σωσάννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (θαλομηπόλου) Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ' ὑπέπτῃξας ξίφος.

Ἐλευθέρον γὰρ εἶχε τὸν νοῦν παντὸς φόβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βάγχου τοῦ νέου. Στίχ. δευτερόν τις μὴδὲ Βάγχον τὸν νέον, ἐν ταῖς ἀθληταῖς ταπτέτω διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δοῦλου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐν τῷ ὄρει Λάτρω.

Εἰ καὶ νεωστὶ ὤφθη Παῦλος τῷ βίῳ. Ἄλλ' οὖν ἴσος πέφνηται τοῖς πρὶν πατράσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου Ἀρχ. Σουρόζας Ρώσου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, ἥτοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἤρχισε νὰ ἐορτάζεται ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου· εἰ τύχει Σάββατον ἢ Κυριακή, γίνεται κατάλυσις καὶ εἰς ἰχθύας. Ταῖς τῶν σῶν

Ἀγίων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγίου ὡδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.
Ἀγίε τοῦ Θεοῦ.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες σοφέ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῷ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνον Θεοῦ τὰ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας ἐνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποκρίπῳ τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασίᾳ, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίως μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, πιστοῦς καθαίρω μοῦσμου Θεόνυμφε, προγενουμένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθεῖν.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσεβοῦς προτάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μένῳ τῆς φλογὸς ἐστῶ-

τες ἔψαλλον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς Εὐλογητὸς εἰ. Τοῦ Ἀγίου Ὠδὴ Η'. Οὐ φρίττω σοι Ἀγ. τοῦ Θεοῦ.

Ἀθλήσει ἡνιθήσασθε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, εἰσάνεις κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὠφθητε, θείαν εὐδομίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ρανίσειν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἡ μήτηρ προσκυνᾷ· τῷ σῶ γὰρ λειψάνων συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίάσεων νάματα, θαυμάτων ποταμούς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ἡ θήκη σου σοφέ, ἐκπλύνοντας ρύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διὸ σὲ εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Αἰνοῦμεν· εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικότισε κάμινος, τύπον· οὐ γὰρ οὕς ἐδέξατο φλέγει νέκυς, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγ. ὠδὴ Θ'. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ.

Στόμα Θεοῦ γεγονώς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στερρῶς σὺν Ἱερεῦσι, καὶ ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐθευθέριε.

Η καθαρὰ μυρεθήκη τοῦ Πνεύματος τῶν ἀρετῶν τε τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρηπίς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνεφημίσθω πιστῶς Ἐλευθέριος. (Δόξα).

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρύτερον διὰ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ρῦσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς Ἐλευθερίε.

Θεοτοκίον.

Φῆσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ρυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς ἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Καταβασία.—Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὥρῳ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρὶον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀ-

χώρητος Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Χριστῷ προτήγαγε Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν· σοὶ δὲ προσφῶσα τῷ μόσχῳ ὡς δάμαλις ἡ τεκοῦσα, συνεινηρεῖθι μεθ' ἧς σὲ νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι. Παναγία πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολλάσῃ πάσης, ἀπαλλαγῷ καὶ βασάνων, τῶν αἰώνων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἵνους ἰστώμεν στίχους δ'. Εἰς ἡχον α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα θεοῖς; ἀπονέμοντας τοῖς δαίμοσιν.

Τὴν ἱερὰν ἀμπεχόνην σοι περιέθετο, ὡς Ἱεράρχην χρίσας ἀγασθεῖς τοῦ σοῦ κάλλους, ἔνδον Θεοφῶς ἐ τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ Θεόφρων Ἀνίκητος, καὶ οἰκουμένης ἀπάσης θεῖος φωστήρ, ἐνεδείχθης ἱερώτατε.

Τῶν ἐπιτόκων γυναικῶν Πάτερ κηδόμενος,

ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῦ σου φοιτώσαις· εὐ-
πλοίαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμίς, ἐξαιτοῦσιν ἐπέ-
δωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν οὐ χορηγεῖς, δια-
λάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρῶς ὑπή-
νεγκας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας. τὰς δριμείας κο-
λάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλος ἀλούς, Ἐλευθέ-
ριε πάνσοφε καὶ τὴν τεκοῦσαν σε σύναθλον προσ-
λαβὼν ἀνελόθας γηθόμενος.

Δόξα Πατρί. ἤχος β'.

Ὡς τῆς ἐλευθερίας ἐπώρυμος, τῆς ἱεῖρας δι-
πλεῖδος Πάτερ κατηξίωσαι, καὶ νεανικῶς τὴν
εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους
ἡμῶν ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἔντα-
σιν, ἐκτελέσας ἐν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε τὸ καύ-
χημα ἐκπληρώσω Χριστόν. Ὅν μὴ ἐλείπεις πρε-
σβεύων σωθῆναι τὸς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐ-
τρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τε-
κεῖν. Βηθλεὲμ γῇ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου,
ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκού-
σατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χωρὰ τῆς Ἰου-
δαίας ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλα-
σεν ἄνθρωπον ὡς φιλάθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὰ τυπικά ἐκ τοῦ κανόνος
ὡδὴ γ'· καὶ στ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ἤχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ
θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ
Κυρίῳ περὶ πάντων. Πρὸς Τιμόθεον β'.
ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχύνθῃς τὸ μαρ-
τύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον
αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ,
κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ κα-
λέσαντος κλήσει ἁγία οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν,
ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθει-
σαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς χρόνων αἰω-
νίων· φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργή-
σαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ
κῆρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος. Δι' ἣν
αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνω-
μαι εἰδα γὰρ ὅτι πεπίστευκας, ἐπεὶ πέπεισμαι ὅτι
δυνατός ἐστι τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαι
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσις ἔχε ὑγια-
νόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει
καὶ ἀγάπῃ τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν
παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος Ἁγίου

τοῦ ἐνοικοῦντός ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγγελος καὶ Ἑρμογέννης. Δώη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρῳ οἴκου ὅτι πολλάκις με ἀέψυξε καὶ τὴν ἁλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε. Δώη αὐτῷ ὁ Κύριος εὔρεϊν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἔσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνῃς βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλούϊα ἦχος β'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.
Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυν. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ. Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς Σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλέγεν αὐτοῖς. Οὐδέποτε ἀνέγνωσε τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε χρειάν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς ἱε-

ρεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον, ὥστε Κύριός ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμένην ἔχων τὴν χεῖρα, καὶ παρετήρουν αὐτῷ ἐν τοῖς Σάββασι θεραπεύωσι αὐτὸν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα. Ἐγείραι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς. Ἐξεστὶ τοῖς Σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖνε; Οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῷ πορώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ. Ἐκτενον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὲς ὡς ἡ ἄλλη.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητά, χαίροις Ἱεράρχα Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Ἀποστόλων δμότροπε· καὶ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημούντων προστάτα μέγιστε.

Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τέλος τῆς ἀκολουθίας.

Βίος τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Εὐλό-
γησον Πάτερ. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἐλευ-
θέριος, ἦτο ἐκ Ρώμης, παιδιόθεν ἔμεινε ὀρφανὸς
Πατρός, μητέρα εἶχε ὀνομαζομένην Ἀνθίαν, νε-
ώτατος τὴν ἡλικίαν ἔγεινε Ἐπίσκοπος Ἰλλιρι-
κοῦ, 15 ἐτῶν ἐχειροτονήθη διάκονος, 18 Ἰε-
ρεὺς, καὶ 40 ἐτῶν Ἐπίσκοπος, τὸ τοιοῦτον ἐγέ-
νετο ἐκ Θεϊκῆς προνοίας, διότι εἶχε ἀρετάς, καλὰς
ἦτο λόγιος καὶ σοφός, ὅπου ἔφερε πολλοὺς ἀσεβεῖς
εἰς τὴν εὐσέβειαν; καὶ ἔπρεπε νὰ τεθῇ ὁ λυχνὸς
εἰς τὴν λυχνίαν νὰ μὴ κρύπτεται τὸ φῶς τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου, ἡ γλυκὴ τῆς αὐτοῦ σοφίας ἐπαρα-
κίνα τοὺς ἀκροατὰς νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν.

Ἀλλὰ ἐρχόμεθα νὰ ἐνοήσομεν ὅτι ὁ παμπό-
νηρος ὁ Πολέμιος τῶν Χριστιανῶν ἐφθώνει
καὶ ἔτριξε τοὺς δδώντας ὁ δόλοισι μὴ δυνάμενος
νὰ θανατώσῃ τὸν Ἅγιον τῶν διαβόλλου εἰς τὸν
Ἀνδριανὸν τὸν Βασιλέα καὶ καθωπλίζεται κατὰ
τοῦ Ἁγίου ὁ ἀντίχρηστος καὶ ζητεῖ νὰ τὸν θανα-
τώσῃ. Ἀπέστειλε ἓνα στρατηλάτην ὀνόματι Φί-
ληκα εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἀκούων τὴν ὥ-
ραν τοῦ διδασκαλίου, γίνετε ὁ πρῶτος λύ-
κος ἡμέρον πρόβατον, ἂν τί διώκτης γίνετε μα-
θητῆς καὶ ὑπήκοος καταφρονῶν πλοῦτον καὶ δῶ-
ξαν καὶ συγγενεῖς, προσπίπτων εἰς τοὺς πόδας

τοῦ Ἁγίου, πιστεύων ὁλοφύχως εἰς τὸν Χριστὸν
ὁ ἀναίδιμος.

Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκατήχησεν καὶ τὸν ἐβάπτισεν
εἰς τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας Τριάδος φθάσας εἰς
πολλοὺς ὅτι ἔλαβε τὸ Βάπτισμα, καὶ ἔγινε τέκνον
τοῦ Κυρίου.

Καλέσας ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον εἰς τὸ κρη-
τῆριον βλέπων ἓνα ὥραϊον νέον μέ σεμνότητι
καὶ εὐταξίαν λέγων. Διατί Ἐλευθέριε ἀφησες τὴν
πρεσβυτερίαν πίστιν τῶν Θεῶν, καὶ πιστεύεις εἰς
τὸν Χριστὸν. Ὁ Ἅγιος οὐδεμίαν ἀπόκρυσιν ἔδω-
σε. Ἀρχισε ὁ τύραννος τὰ κολακευτικά, καὶ τοῦ
ἔκανε πλούσια χαρίσματα διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ
εἰδῶλα, τοῦ λέγει ὁ Ἅγιος πῶς νὰ καταδεχθῶ
νὰ προσκινήσω ἀναισιόητους θεοὺς καὶ ξόανα ἀψυ-
χα κλαίω τὴν ἀσέβειαν σου, ὅπου ἀφήσατε τὸν
Δημιουργὸν Θεόν, καὶ προσκινεῖτε τοὺς δαίμονας,
Ἐγὼ λατρεύω θεόν, καὶ τὸν ὁμολογῶ θεὸν ἀλη-
θέστατον, τὰ κολαστήρια καὶ τὰς τιμωρίας,
τὰς θεωρῶ πληγὰς νηπίων καὶ παῖγνια,
τὸν θάνατον διὰ τὸν Χριστὸν μου τὸν νομίζω τρο-
φήν δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Ἀμέσως διατάσσει ὁ τύραννος νὰ βάλουν εἰς
ἓνα χάληκνον κράββατον τὸν Ἅγιον μετὰ πολλὰ κέ-
τωθεν κάρβουνα ἀναμμένα νὰ ψηθῇ ὅπου εὐγῆκε
ἐπάνω δροσιζόμενος, ὥς νὰ ἦτο ὡς τρυφερὰ χορ-

τάρια, ὅπου πολλοὶ ἐπίστευσαν λοιδωροῦντας τὸν Βασιλέα.

Ἄλλην τιμωρίαν προστάζει ὁ τύραννος νὰ βάλλουν ξίγγι κερὶ καὶ πύσαν εἰς ἓνα τηγάνι, νὰ βράσουν μέσα τὸν Ἅγιον καὶ ἀφοῦ ἔγεινε τὸ τηγάνι ὅλο κόκκινον τὸ ἔβαλαν μέσα ὅπου ἡ θεία Πρόνοια ἐμετάβαλε τὸ πῦρ εἰς δρόσον, καὶ ἔμεινεν ἀβλαβὴς εἰς τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ ἀσεβὴς τύραννος ἔμεινε περίλυπος καὶ δὲν ἤξευρε ὁ δόλιος τί νὰ πράξῃ κατὰ τοῦ Ἁγίου.

Τότε ὁ ἑπαρχὸς τῆς πόλεως Κορέμων δυνάμει, βλέπων τὸν Βασιλέα λυπημένον τὸν ἐπαρηγόρησε λέγων Ἐγὼ κράτιστε Βασιλεῦ, θα κάμω τὸ Ἐλευθέριον νὰ ἀπολεσθῇ κακῶς. Ταῦτα εἰπων καὶ ἔφεραν ἓνα φούρνον χάλκινον καὶ ἔβαλε μέσα φωτιὰν ἕως οὗ νὰ πυρώσῃ δυνατὰ, καὶ οὕτω ἔκαμαν καὶ ἔρριψαν μέσα τὸν Ἅγιον εἰσελθὼν μέσα εἰς τὸν φούρνον ἐπροσῆυχετο λέγων Δύτρωσε με Κύριε ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀνόμων καὶ αὐτοὺς νὰ μυσήσουν τὰ εἶδωλα, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἐσὺ εἶσαι μόνος θεὸς ἀληθέστατος, οὕτως ἠῤῥατο ὁ Ἅγιος καὶ ὁ Κύριος εἰσακούων ὡς τῆς δεήσεως του, καὶ ὁ Ἐπαρχὸς καὶ οἱ εὐρικόμενοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν χριστὸν παρασταθεὶς ὁ ἑπάρχης εἰς τὸ Βασιλέα ζητεῖ τὸν λόγον διατὶ τημωρεῖ τὸν Ἅγιον ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι, ὅπου ἔδωκεν πολλά,

τιμωρεῖται τὸν ἔβαλε εἰς τὸν φούρνον ἀλλὰ ἐξηλθε ἀβλαβὴς ἐπικαλούμενος τὰς εὐχὰς τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου πῶς ὁ ἑπαρχὸς ἔλαβε χρεῖματα ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου ἐλέγχων ὡς ἀνόητον ὅπου προσκυνᾷ τὰ ἀγάλματα διὰ Θεοῦς, εἶναι τυφλός, καὶ τὸν ἐνδέχεται ἡ αἰώνιος κόλασις ; Ὁργισθῆς ὁ τύραννος ἀπὸ τὸν θυμὸν του ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἀποκεφάλισαν, καὶ ἔλαβε τὸ αἰώνιον θησαυρόν, καὶ τὴν ἀβρῆτον ἀγαλλίασιν, διὰ ὀλίγων κόπων. Πάλιν θάλλον εἰς φούρνον τὸν Ἅγιον καὶ ἔμεινε ἀβλαβὴς, φιλακῶναι τὸν Ἅγιον καὶ τὸν ἄφησε νὰ ἀπεθάνῃ εἰς τὰ δεσμὰ ἀπὸ τὴν πείναν καὶ κακοπάθειαν, ἀλλὰ μάτην ἐκόπιαζεν ὁ ἀσύνετος Βασιλεὺς διότι ἐφρόντιζε ὁ Κύριος διὰ τὸν δοῦλον τοῦ καὶ τοῦ ἔστειλε τροφήν μὲ μίαν Περιστερὰν ὅσας ἡμέρας ἦτο κλειστὸς εἰς τὴν φυλακὴν.

Τὸν ἔδωκεν εἰς ἄγρια ἀλογα νὰ κατακέφουν τὰς σάρκας του ἐλλὰ ὁ Ἅγιος δὲν ἔπαυσε νὰ μελετᾷ τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἦλθε οὐρένιος Ἀγγελὸς καὶ ἡμέρωσε τὰ ἀλογα Ἐσύναξε τὰς ἀρκούδας τοὺς λέοντας ἀπὸ τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ ἄγρια ζῶα ὅπου ἦλθαν μὲ ὀρμὴν ἐπάνου εἰς τὸν Ἅγιον ὅπου ἡ θεία χάρις τὰ ἡμέρωσε ὅχι μόνον εἰς τὸν Ἅγιον ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸ πλῆθος ἔγειναν οἱ λύκοι ἡμέρα ἀρνία καὶ εὐλαβήθησαν τὸ πρόσωπον τοῦ Ἁγίου ὅλος ὁ λαὸς λέγων.

γας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Βλέπων δὲ τύραννος τὸν Ἅγιον νικητὴν ἐπρέσταξε νὰ κόψουν τοῦ Ἁγίου Κεφαλὴν καὶ λαβοῦσα ἡ μήτηρ του Εὐανθία κατασπαζώμενη ὅτι ὁ υἱὸς της ἔλαβε μαρτύριον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἐδέξασαν τὸν Κύριον.

Ὅπου καὶ αὐτὴ καταδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἔκκυψαν τὴν Ἁγίαν της κεφαλὴν.

Οἱ δὲ εὐρεθέντες οἱ ἐν Ρώμῃ Αὐλωνίται καὶ τοῖς τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης παραλαβόντες τὰ Ἅγια αὐτῶν ἱερὰ Λύφανα, τὴν ἐνταφίασαν ἐπισήμος εἰς δόξαν τοῦ Παναγίου τοῦ Κυρίου ὀνόματος διὰ πρεσβυτέρων τῆς Παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Εὐανθίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀμὴν.

Ἐμαρτύρησε ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος τὸ 236

Σωτήριον ἔτος μ. Χ.

Ἡ ὁμιλία αὕτη ἐγράφη ἐμοῦ ἐν μηνὶ Μαρτίου
1929 Γεώργ. Βουτέρους Ἱερός